

ទំព័រ

- ២** សេចក្តីផ្តើម
- ៤** ការបង្កើតផែនការក្រុមបង្ក្រាប
- ៥** ភាពជាអ្នកដឹកនាំ និង ភាពជាអ្នកដើរតាម
- ៦** របៀបដឹកនាំ
- ៨** ការគ្រប់គ្រងទំនាស់
- ៩** ការរៀបចំកិច្ចប្រជុំប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព
- ១០** ការធ្វើសេចក្តីសម្រេច
- ១១** ការវាយតម្លៃលើក្រុមបង្ក្រាប
- ១៣** សន្ទនាក្រុម និង ឯកសារយោង

អ្នកនិពន្ធ

លោក ខូលីន ប៊ុន និង កញ្ញា វីកត័ររៀ អេយើ
Colin Bunn, Victoria Ayer

អ្នកកែសម្រួល

លោក យឺត ម៉ាកឡេដឺ, លោក នី កែវប៊ុញ៉ា, អ្នកស្រី ជា ចាន់ឌី, លោក រស់ សុដ្ឋា, លោក ប៉ុល ហាំម, កញ្ញា ជេស៊ី ប្រិយ័ម៉ែន, លោក យាប់ មេត្តា ផេក កម្ពុជា
លីហ្សា អារិនស័ន

Kurt MacLeod, Ny KeoPonha, Chea Chandy, Ros Sotha, Pol Ham, Jessie Freeman, Yoib Meta **Pact Cambodia**
Lisa Arensen

អ្នកតាក់តែងរូបភាព

លោក ខូលីន ប៊ុន
Colin Bunn

សេចក្តីផ្តើម

ក្រុមចម្រុះ គឺជាមនុស្សតាំងចិត្ត ឬ អង្គការមួយក្រុមដែលធ្វើការរួមគ្នាដើម្បីសម្រេចគោលបំណងតែមួយ។ សមាជិកទាំងអស់នៃក្រុមចម្រុះធ្វើការរយៈពេលយូរ ដើម្បីចែករំលែកការទទួលខុសត្រូវ និង ធនធាន។ នៅពេលដែលអាចធ្វើទៅបាន អង្គការរបស់យើងត្រូវស្វែងរកសាង ឬ ចូលរួមជាក្រុមចម្រុះដើម្បីពង្រឹងឥទ្ធិពលនៃការងារតស៊ូមតិរបស់យើង។ គោលបំណងនៃសៀវភៅនេះដែលជាសៀវភៅទីបួននៃកម្រងអត្ថបទសម្រាប់អ្នកជំនាញតស៊ូមតិ គឺមានបំណងស្វែងយល់អំពីវិធីសាស្ត្របង្កើត និង ទ្រទ្រង់ក្រុមចម្រុះឱ្យមានចីរភាព ដើម្បីជួយយើងឈានទៅសម្រេចគោលបំណងរួមនៃការងារតស៊ូមតិរបស់យើង។

ហេតុអ្វីបានជាអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលរបស់យើងត្រូវបង្កើតជាក្រុមចម្រុះ ?

ក្រុមចម្រុះអនុញ្ញាតឱ្យយើងអាចចែករំលែកព័ត៌មាន គំនិតយោបល់ និង ធនធានផ្សេងៗដល់អង្គការដទៃទៀត ព្រមទាំងរួមចំណែកសុខទុក្ខ និង ការទទួលខុសត្រូវនៃយុទ្ធនាការតស៊ូមតិរបស់យើងក្នុងចំណោមសមាជិកទៀតផង។ ជាងនេះទៅទៀត ក្រុមចម្រុះផ្តល់ដល់យើងនូវ :

- សុវត្ថិភាព
- លទ្ធភាពចូលរួមអ្នកធ្វើសេចក្តីសម្រេច និង មនុស្សដែលត្រូវទាក់ទងកាន់តែច្រើនថែមទៀត
- ទំនុកចិត្ត និង មុខមាត់កាន់តែប្រសើរឡើង
- ឱកាសដើម្បីពង្រីកការគាំទ្រសាធារណៈ
- ឱកាសដើម្បីពង្រឹងសង្គមស៊ីវិល

អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលផ្សេងៗមានឯកទេស និង ធនធានខុសៗគ្នា ព្រមទាំងអាចទាក់ទាញអ្នកពាក់ព័ន្ធខុសៗគ្នា។ ការកសាងក្រុមចម្រុះមានលក្ខណៈចម្រុះ ដែលមានអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលផ្សេងៗគ្នាចូលរួម និង បង្កើនឱកាសទទួលបានជោគជ័យរបស់យើង និង ដើម្បីបង្ហាញអ្នកធ្វើសេចក្តីសម្រេចឱ្យឃើញថាប្រាកដជាមានការគាំទ្រយ៉ាងទូលំទូលាយពីសង្គមចំពោះការផ្លាស់ប្តូរគោលនយោបាយដែលយើងចង់បាន។ អ្នកធ្វើសេចក្តីសម្រេចក៏ទំនងជាយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើក្រុមចម្រុះច្រើនជាងមុនផងដែរ ពោលគឺក្រុមចម្រុះដែលមានអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលច្រើនដែលធ្វើការរួមគ្នាអាចធ្វើអោយការតស៊ូមតិមានប្រសិទ្ធភាពជាងអង្គការតែមួយ។

កំណត់សម្គាល់ :

តើក្រុមចម្រុះ (Coalition) ជាអ្វី ?
 ក្រុមចម្រុះ គឺជាក្រុមមនុស្ស ឬ អង្គការដែលធ្វើការរួមគ្នាដើម្បីសម្រេចគោលដៅតែមួយ។ សមាជិកទាំងអស់នៃក្រុមចម្រុះ ធ្វើការសន្យារយៈពេលយូរដើម្បីចែករំលែកការទទួលខុសត្រូវ និង ធនធាន។

តើសម្ព័ន្ធភាព (Alliance) ជាអ្វី ?
 សម្ព័ន្ធភាព ផ្អែកទៅលើទំនាក់ទំនងរយៈពេលខ្លីរវាងមនុស្ស ឬ អង្គការ ដើម្បីសម្រេចវត្តបំណងតូចចង្អៀត។ ពេលវេលា និង ការទទួលខុសត្រូវមានកម្រិត ធ្វើឱ្យសមាជិករបស់សម្ព័ន្ធភាពមានការប្តូរចិត្តជាងក្រុមចម្រុះ។

តើបណ្តាញការងារ (Network) ជាអ្វី ?
 បណ្តាញការងារ គឺជាមនុស្ស ឬ អង្គការដែលមានចំណាប់អារម្មណ៍ ឬ កង្វល់ស្រដៀងគ្នា ដែលចែករំលែកព័ត៌មាន និង គំនិតយោបល់ឱ្យគ្នាទៅវិញទៅមក។ បុគ្គល ឬ អង្គការនីមួយៗ រក្សាឯករាជភាពរបស់ខ្លួនផងដែរ។

ការបង្កើតក្រុមចម្រុះប្រកបដោយជោគជ័យ

ក្រុមចម្រុះដែលទទួលបានជោគជ័យ គឺត្រូវកសាងឡើងផ្អែកលើទំនុកចិត្ត សេចក្តីគោរព និង ការប្តេជ្ញាចិត្តធ្វើការរួមគ្នា។ ដើម្បីឱ្យក្រុមចម្រុះមានភាពរឹងមាំ អង្គការដែលចូលរួមក្រុមចម្រុះទាំងអស់ត្រូវគោរពគ្នាទៅវិញទៅមក និង គោរពសេចក្តីសម្រេចដែលផ្ទុកដឹកនាំក្រុមចម្រុះបានធ្វើឡើង។ គ្រប់ក្រុមចម្រុះដែលមានជោគជ័យ ត្រូវមាន :

បេសកកម្ម ក្រុមចម្រុះ ច្បាស់លាស់

សមាជិកភាពចម្រុះ និង មានវិសាលភាព ខ្ពស់ខ្ពស់

ភាពជីកនាំប្រកប ដោយជំនាញ និង មានលក្ខណៈចម្រុះ

ប្រព័ន្ធប្រស្រ័យទាក់ទង និង ដោះស្រាយ ទំនាស់ដែលអាចទុកចិត្តបាន

ទំនាក់ទំនងប្រកប ដោយការវិជ្ជមានចិត្តក្នុង ចំណោមសមាជិក

កំណត់សម្គាល់ :

យើងអាចចូលក្រុមចម្រុះតាមរបៀបពីរយ៉ាង : ចូលរួមជាមួយក្រុមចម្រុះដែលមានស្រាប់ ឬ កសាងក្រុមចម្រុះថ្មី។ មុននឹងបង្កើតក្រុមចម្រុះថ្មីដើម្បីបង្កើនយុទ្ធនាការតស៊ូមតិរបស់យើងនោះ យើងត្រូវពិនិត្យមើលថាតើ ក្រុមចម្រុះដែលយើងចង់បង្កើតនោះមានរួចហើយឬនៅ ?

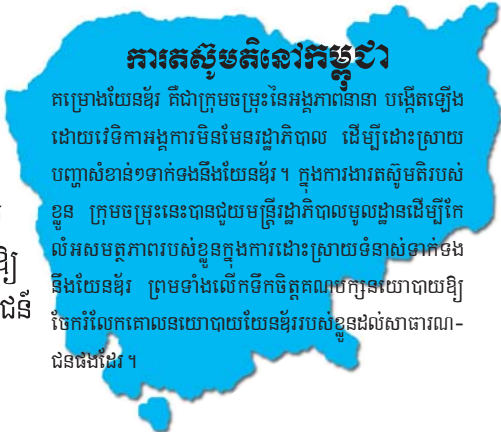
ក្រុមចម្រុះ ត្រូវការពេលវេលា ថាមពល និង ការប្តេជ្ញាចិត្តពីសមាជិកច្រើនជាងបណ្តាញការងារ ឬ សម្ព័ន្ធភាព។ ជួនកាលសមាជិក
ក្រុមចម្រុះត្រូវលះបង់ផលប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួនដើម្បីលើកតម្កើងផលប្រយោជន៍របស់ក្រុមចម្រុះ។ ជំហានដ៏សំខាន់ដំបូងក្នុងការកសាង
ក្រុមចម្រុះ គឺត្រូវបង្កើតឱ្យមានរចនាសម្ព័ន្ធច្បាស់លាស់។ រចនាសម្ព័ន្ធច្បាស់លាស់ជួយឱ្យសមាជិកយល់ដឹងអំពីរបៀបដែលក្រុមចម្រុះធ្វើការ
កាត់បន្ថយទំនាស់ និង បង្កើតឱ្យមានរបៀបរៀបរយ។ ខាងក្រោមនេះ គឺជាចំណុចខ្លះៗដែលត្រូវពិចារណានៅពេលបង្កើតក្រុមចម្រុះ ៖

បញ្ជីផ្សេងៗផ្ទាត់សម្រាប់បង្កើតក្រុមចម្រុះ

✓ សមាជិកភាព ៖ តើអង្គការណាខ្លះដែលយើងចង់ធ្វើការជាមួយ ?

តើមានលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យអ្វីខ្លះសម្រាប់ការចូលរួមជាមួយក្រុមចម្រុះរបស់យើង ?

ក្រុមធំៗផ្សេងៗគ្នាចូលរួមក្នុងក្រុមចម្រុះរបស់យើងនឹងពង្រីកចំណេះដឹង
ជំនាញ និង ធនធានក្រុមចម្រុះរបស់យើង ប៉ុន្តែអាចមានការលំបាកក្នុងការគ្រប់គ្រង។
ក្រុមតូចងាយស្រួលនឹងគ្រប់គ្រង ប៉ុន្តែមិនអាចមានផលប៉ះពាល់ ឬ ឥទ្ធិពលដូចក្រុមធំ
ទេ។ ក្នុងករណីទាំងពីរនេះ ក្រុមចម្រុះរបស់យើងត្រូវមានការបញ្ជាក់ពីគោលការណ៍ឱ្យ
បានច្បាស់លាស់ដើម្បីកំណត់ពីទស្សនៈ បេសកកម្ម គោលបំណងរួម និង ផលប្រយោជន៍
របស់សមាជិកភាព។

**□ ការប្តេជ្ញាចិត្ត ៖ តើយើងរំពឹងបានអ្វីខ្លះពីសមាជិកក្រុមចម្រុះរបស់យើង ? តើក្រុមចម្រុះ
ត្រូវជួបប្រជុំនៅកន្លែងណា នៅពេលណា ហើយត្រូវរៀបចំឡើងដោយរបៀបណា ?**

ក្រុមចម្រុះរបស់យើងត្រូវជួបប្រជុំឱ្យបានញឹកញាប់ដើម្បីឱ្យសមាជិកបានទទួលព័ត៌មាន ចូលរួម និង លើកទឹកចិត្ត។ ក្រុមចម្រុះក៏ត្រូវ
មានការរំពឹងចង់បានសមស្របចំពោះការងារ និង ការទទួលខុសត្រូវក្នុងចំណោមសមាជិកផងដែរ។ ក្រៅពីគោលការណ៍ក្រុមចម្រុះរបស់យើង
ត្រូវមានគោលនយោបាយជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទាក់ទងនឹងអាកប្បកិរិយា កាតព្វកិច្ចរបស់សមាជិក ដែលមានលក្ខណៈសមស្រប និង
យុត្តិធម៌។ សមាជិកទាំងអស់ត្រូវគោរពគោលនយោបាយទាំងអស់នេះ ព្រមទាំងចូលរួមអោយអស់ពីសមត្ថភាពរបស់ខ្លួន។

□ ការធ្វើសេចក្តីសម្រេច ៖ តើការធ្វើសេចក្តីសម្រេចត្រូវប្រព្រឹត្តទៅដោយរបៀបណា ?

ដំណើរការធ្វើសេចក្តីសម្រេចរបស់ក្រុមចម្រុះត្រូវធ្វើឡើងដោយផ្អែកទៅតាមគោលការណ៍ស្មើភាព និង ប្រជាធិបតេយ្យ។
នេះរាប់បញ្ចូលទាំងឱកាសសម្រាប់ឱ្យមានការពិភាក្សាជាក្រុម នីតិវិធីសម្រាប់ដោះស្រាយទំនាស់ វិធីសាស្ត្រផ្ទេរភារកិច្ច ការប្តូរវេនតួនាទីដឹកនាំ
ដែលមានការកំណត់ពេលវេលាច្បាស់លាស់។

□ ការប្រាស្រ័យទាក់ទង ៖ តើសមាជិកក្រុមចម្រុះត្រូវប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នាដោយរបៀបណា ?

យើងត្រូវបង្កើតឱ្យមានប្រព័ន្ធប្រាស្រ័យទាក់ទងមួយដែលអនុញ្ញាតឱ្យសមាជិកក្រុមចម្រុះផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មាន និង គំនិតយោបល់
ឱ្យបានឆាប់រហ័ស និង ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។ គ្រប់សមាជិកត្រូវប្តេជ្ញាចូលរួមប្រជុំ និង ព្រឹត្តិការណ៍ផ្សេងៗឱ្យបានទៀងទាត់។ ត្រូវរៀបចំ
កំណត់ត្រានៃរបៀបវារៈ កំណត់ហេតុ និង សេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គប្រជុំ និង វិធានការដែលបានធ្វើត្រូវតែកត់ត្រា និង រៀបចំសម្រាប់ចែក
ដល់សមាជិកទាំងអស់។ ក្រុមចម្រុះក៏ត្រូវជ្រើសរើសឱ្យមានអ្នកនាំពាក្យម្នាក់ និង បង្កើតផែនការប្រាស្រ័យទាក់ទងព័ត៌មាន
សម្រាប់ស្ថានភាពមានវិបត្តិ។

ការបង្កើតផែនការក្រុមចម្រុះ

បន្ទាប់ពីយើងបានបង្កើតបញ្ជីផ្ទៀងផ្ទាត់សម្រាប់បង្កើតក្រុមចម្រុះហើយនោះ យើងអាចរៀបចំផែនការក្រុមចម្រុះ។ ផែនការនេះ នឹងរៀបរាប់អំពីគោលបំណងរួមតស៊ូមតិក្រុមចម្រុះ និង សមាជិកទាំងអស់របស់ក្រុមចម្រុះរបស់យើង និង អំពីឯកទេស ធនធាន ព្រមទាំងការទទួលខុសត្រូវរបស់សមាជិកទាំងនោះ។

ផែនការក្រុមចម្រុះគំរូ

គោលបំណងរួម : ការអនុម័ត និង អនុវត្តច្បាប់ប្រឆាំងនឹងអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារក្នុងរយៈពេល ៥ឆ្នាំ។

ឈ្មោះសមាជិក	ឈ្មោះអ្នកតំណាង មុខងារ និង អាសយដ្ឋានទាក់ទង	ឯកទេស	ធនធាន	ការទទួលខុសត្រូវចម្បង
គណៈកម្មការស្ត្រីកម្ពុជា (CAMBOW)	សេង សុផល នាយកកម្មវិធី	សិទ្ធិនារី	បណ្តាញការងាររបស់អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលដែលធ្វើការងារផ្នែកសិទ្ធិនារី ស្រាវជ្រាវ និង ធ្វើស្ថិតិ បុគ្គលិកពេញម៉ោង ផ្តល់មូលនិធិ ត្រួតពិនិត្យ និង វាយតម្លៃ	ព្រាង និង ពិនិត្យច្បាប់ ស្វែងរកការគាំទ្រពី ក្រសួងកិច្ចការនារី បង្កើតផែនការទំនាក់ទំនង ជាមួយរដ្ឋាភិបាល
មជ្ឈមណ្ឌលព័ត៌មានស្ត្រី	លោកស្រី Sue Franklin, តំណាងប្រចាំប្រទេស	ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ	បរិក្ខារផលិតកម្ម សម្រាប់ ទូរទស្សន៍ និង វិទ្យុ ឯកទេស និង ទំនាក់ទំនងជាមួយ ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ	ផលិត និង ផ្សាយពាណិជ្ជកម្មខ្លីៗ តាមទូរទស្សន៍ និង វិទ្យុ បង្កើតផែនការផ្សព្វផ្សាយ រៀបចំព័ត៌មានសម្រាប់ផ្សាយតាម ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ
សមាគមគ្រូពេទ្យ និង សាលាវេជ្ជសាស្ត្រកម្ពុជា	វេជ្ជបណ្ឌិត ហេង សំអាត នាយក CAD	សុខភាព	ឯកទេសផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រ សម្រាប់ការបណ្តុះបណ្តាល អ្នកផ្តល់សេវាថែទាំ	ស្វែងរកការគាំទ្រ ពីក្រសួងសុខាភិបាល បើកថ្នាក់បង្រៀនអំពី អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារតាមសាលា ផ្តល់សាក្សីឯកទេស នៅពេលឡើងតុលាការ
សម្ព័ន្ធកីឡាបាល់ទាត់ភ្នំពេញ	គ្រូបង្វឹក ហិរាម ម៉ាក់ហ្គាល់ (Heap Makgal)	កីឡា	អ្នកស្ម័គ្រចិត្ត អ្នកទទួលព័ត៌មានគោលដៅផ្សេងៗ	រកមូលនិធិនៅកន្លែងប្រកួតកីឡា បង្ហាញមុខជាសាធារណៈដើម្បីគាំទ្រ យុទ្ធនាការ ការអប់រំកីឡាករបាល់ទាត់

គំនិតសម្បូរ :
ក្រុមចម្រុះត្រូវសម្របសម្រួលឱ្យបានឆ្លាយជាងហួសពីសម្ព័ន្ធភាព ធម្មតា និង អ្នកគាំទ្រធម្មតាដើម្បីស្វែងរកដៃគូថ្មី។

ទោះបីយើងខិតខំធ្វើឱ្យក្រុមចម្រុះរបស់យើងមានលក្ខណៈចម្រុះ និង មានតុល្យភាពយ៉ាងណាក៏ដោយ យើងអាចនឹងភ្លេចបញ្ចូលសមាជិកដែលមានជំនាញ និង ធនធានជាក់លាក់ទាក់ទងនឹងយុទ្ធនាការតស៊ូមតិរបស់យើង។ ការរៀបចំផែនការក្រុមចម្រុះនឹងជួយដល់យើងដើម្បីដោះស្រាយចំណុចខ្សោយទាំងនេះតាំងពីដំណាក់កាលដំបូងនៅក្នុងដំណើរការកសាងក្រុមចម្រុះរបស់យើង។

ភាពជាអ្នកដឹកនាំ និង ភាពជាអ្នកដើរតាម

ទោះបីមានជំនាញ ពេលវេលា និង ធនធានដែលត្រូវការសព្វគ្រប់ក៏ដោយ ក៏បុគ្គលម្នាក់មិនអាចសម្រេចគោលដៅតែម្នាក់ឯងបានឡើយ ។ ក្រុមចម្រុះរបស់យើងត្រូវការអ្នកដឹកនាំ និង អ្នកដើរតាម ។

អ្នកដឹកនាំ

អ្នកដើរតាម

.....

អ្នកដឹកនាំ ត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ទាំងលើការបំពេញភារកិច្ច និង លើកទឹកចិត្តមនុស្សឱ្យខំធ្វើការ។ អ្នកដឹកនាំជាអ្នកឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការ និង អាទិភាពដែលមានការប្រែប្រួលរបស់អង្គការរបស់ខ្លួន។ អ្នកដឹកនាំល្អចេះផ្លាស់ប្តូររបៀបដឹកនាំរបស់ខ្លួន អាស្រ័យទៅតាមបុគ្គលិកលក្ខណៈ និង កាលៈទេសៈ ។ អ្នកដឹកនាំល្អ ក៏ជាអ្នកដើរតាមល្អដែរ ។

.....

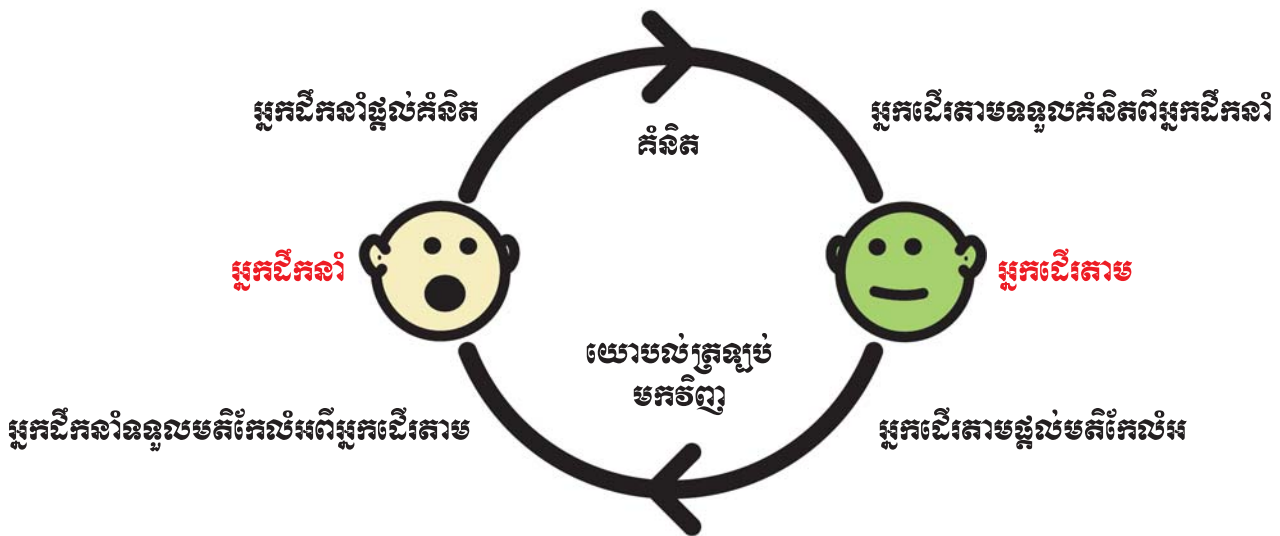
អ្នកដើរតាម ត្រូវយល់ដឹងអំពីអាទិភាពរបស់ក្រុមចម្រុះ ប៉ុន្តែត្រូវមានភាពបត់បែនអោយបានគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីសម្របទៅនឹងតម្រូវការដែលមានការផ្លាស់ប្តូរជាទិន្នន័យនោះ។ អ្នកដើរតាម ត្រូវមានភាពសុច្ឆន្ទៈក្នុងកម្រិតខ្ពស់ ចេះគោរពអ្នកដឹកនាំ និង ចេះទទួលខុសត្រូវចំពោះទង្វើរបស់ខ្លួន ។

អ្នកដឹកនាំ និង អ្នកដើរតាម គឺជាអ្នកស្តាប់ដែលសកម្ម

អ្នកដឹកនាំ និង អ្នកដើរតាមល្អ ក៏ជាអ្នកស្តាប់សកម្មផងដែរ ។ គេចេះគោរពគំនិត និង មតិរបស់អ្នកដទៃ ទោះបីជាគេមិនយល់ស្របក៏ដោយ ។ ជាការសំខាន់បំផុតនោះអ្នកដឹកនាំ និង អ្នកដើរតាម ជាអ្នកដែលទទួល និង ផ្តល់យោបល់ត្រឡប់ប្រកបដោយភាពកក់ក្តៅ ។

កំណត់សម្គាល់ :
 ទោះបីយើងមានមុខងារជាអ្វីក៏ដោយ យើងមាននាទីជាអ្នកដើរតាមញឹកញាប់ជាងគូនាទីជាអ្នកដឹកនាំ ។ យើងតែងទទួលខុសត្រូវចំពោះអ្នកដទៃទៀត ដូចជា អ្នកគ្រប់គ្រង ម្ចាស់អំណោយ និង អ្នកពាក់ព័ន្ធ ឬ សាធារណជនជាដើម ។

វដ្តនៃការស្តាប់យ៉ាងសកម្ម

អ្នកដឹកនាំល្អ បង្កើតឱ្យមានបរិយាកាសមួយដែលគ្រប់គ្នាទាំងអ្នកដឹកនាំ ទាំងអ្នកដើរតាម រីករាយក្នុងការធ្វើការ ដោះស្រាយបញ្ហា និង សម្រេចគោលបំណងរួម

រូបគ្នា ៥

របៀបដឹកនាំ

អ្នកដឹកនាំត្រូវគិតគូរអំពីជំនាញ និង បទពិសោធន៍របស់អ្នកដើរតាម រួចប្រើរបៀបដឹកនាំទាំងបួនខាងក្រោមនេះ ដើម្បីជួយសម្រេច ភារកិច្ច ។

ណែនាំ	បច្ច័ក	គាំទ្រ	ផ្ដោសារកិច្ច
-------	--------	--------	--------------

របៀបដឹកនាំដោយផ្ទាល់ មានប្រសិទ្ធភាព បំផុតនៅពេល :

- ភារកិច្ចត្រូវបំពេញបានឆាប់ ហើយមាន តែអ្នកដឹកនាំប៉ុណ្ណោះដែលដឹងអំពីកិច្ចការ ដែលត្រូវធ្វើ និង របៀបដែលត្រូវធ្វើ កិច្ចការនោះ ។
- អ្នកដើរតាមខ្លះបទពិសោធន៍ និង ឯកទេស ។

ឧទាហរណ៍ :
និយោជិតថ្មីដែលគ្មានបទពិសោធន៍ មិនត្រូវ ផ្តល់ភារកិច្ចឱ្យដោយគ្មានការណែនាំ ការបណ្តុះ បណ្តាល និង ការត្រួតពិនិត្យបានឡើយ ។

ណែនាំ	បច្ច័ក	គាំទ្រ	ផ្ដោសារកិច្ច
-------	--------	--------	--------------

អ្នកដឹកនាំបែបបច្ច័ក លើកទឹកចិត្តអ្នកដើរ តាមឱ្យចេះគិតគូរដោយខ្លួនឯង ប៉ុន្តែរក្សាការ ត្រួតពិនិត្យទូទៅដដែល ។ របៀបដឹកនាំនេះ មានប្រសិទ្ធភាពបំផុតនៅពេល :

- អ្នកដើរតាម មានការរីកចម្រើនក្រោម របៀបដឹកនាំដោយផ្ទាល់ ។
- អ្នកដើរតាមមានបំណងធ្វើការដោយ ឯករាជ្យ ប៉ុន្តែនៅតែត្រូវការត្រួតពិនិត្យ ម្តងម្កាលដែរ ។

ឧទាហរណ៍ :
មនុស្សខ្លះ ត្រូវការការបង្កើតពីអ្នកដឹកនាំ ឬ សហសេរីកមានបទពិសោធន៍ជាងខ្លួនមុននឹង គេមានអារម្មណ៍ងាយស្រួលនឹងធ្វើការដោយ ឯករាជ្យ ។

**ការដឹកនាំប្រកម្ម
ដោយជំនាញ និង
មានលក្ខណៈចម្រុះ**

ណែនាំ	បទដ្ឋាន	គាំទ្រ	ផ្ទៀងផ្ទាត់
-------	---------	--------	-------------

នៅពេលអ្នកដឹកនាំ**គាំទ្រ**សកម្ម និង ការដោះស្រាយបញ្ហាដោយឯករាជ្យ អ្នកដើរតាមកសាងទំនុកចិត្ត និង បទពិសោធន៍ ។ ការដឹកនាំបែបនេះ មានប្រសិទ្ធភាពបំផុតនៅពេល :

- អ្នកដើរតាមបានបង្ហាញថាខ្លួនមាន សមត្ថភាព និង ភាពស្មោះត្រង់នៅពេលកន្លងមក ។
- អ្នកដើរតាមមានអារម្មណ៍កំភ្លៅ ចេះគិតគូរដោយខ្លួនឯង ។

ឧទាហរណ៍ :

និយោជិត NGO ម្នាក់ដែលគ្រប់គ្រងការិយាល័យថ្នាក់ខេត្ត ចេះធ្វើសេចក្តីសម្រេចដោយឯករាជ្យ ប៉ុន្តែត្រូវការការគាំទ្រ និង ការណែនាំរយៈពេលយូរពីការិយាល័យកណ្តាលរបស់ NGO នោះដើម្បីទទួលបានជោគជ័យ ។

ណែនាំ	បទដ្ឋាន	គាំទ្រ	ផ្ទៀងផ្ទាត់
-------	---------	--------	-------------

ការផ្តល់អំណាចដោះស្រាយបញ្ហា និង ការធ្វើសេចក្តីសម្រេចដល់អ្នកដើរតាម មានន័យថា អ្នកដឹកនាំកំពុងតែជួយឱ្យអ្នកដើរតាមក្លាយជាអ្នកដឹកនាំដោយខ្លួនឯង ។ របៀបដឹកនាំនេះ មានប្រសិទ្ធភាពបំផុតនៅពេល :

- អ្នកដើរតាមមានភាពចាស់ទុំបទពិសោធន៍ និង មានការលើកទឹកចិត្តដើម្បីបំពេញភារកិច្ចដែលប្រគល់ឱ្យ ។
- អ្នកដើរតាមមានសមត្ថភាពវិភាគបញ្ហា ចេះកំណត់ថាតើត្រូវធ្វើយ៉ាងណា និង អាចសម្រេចភារកិច្ចបាន ។

ឧទាហរណ៍ :

ប្រធានក្រុមហ៊ុនដ៏ធំមួយមានពេលវេលាគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីគ្រប់គ្រងក្រុមហ៊ុនតែម្នាក់ឯងបាន ។ គេត្រូវផ្ទេរការងារ និង ការទទួលខុសត្រូវទៅឱ្យបុគ្គលិក ឬ អ្នកគ្រប់គ្រងដែលមានបទពិសោធន៍ ។

ការគ្រប់គ្រងទំនាស់

ទំនាស់ជារឿងធម្មតា និង មិនអាចចៀសផុតបានឡើយ។ បទពិសោធន៍ខុសប្លែកគ្នារបស់មនុស្សតែងនាំឱ្យមានយោបល់ និង ទស្សនៈផ្សេងៗគ្នា។ ដោយសារទំហំ និង ភាពស្មុគស្មាញរបស់ខ្លួននោះ ក្រុមចម្រុះតែងតែមានការលំបាកក្នុងការដោះស្រាយទំនាស់។ ជួនកាល ក្រុមចម្រុះត្រូវរងគ្រោះដោយការរំពឹងចង់បានរបស់សមាជិកពុំសមហេតុផល ដូចជាគំនិតដែលសមាជិកមានបុព្វហេតុរួមចេះតែឯកភាពលើ គ្រប់បញ្ហាទាំងអស់។ ក្រុមចម្រុះដែលមានជោគជ័យត្រូវមានផែនការសម្រាប់ដោះស្រាយទំនាស់ និង ត្រូវយល់អំពីពេលវេលាដែលត្រូវដោះស្រាយ ការខ្វែងគំនិតគ្នា និង ពេលវេលាដែលត្រូវឯកភាព និង មិនឯកភាព។ មានជំហានបួនសម្រាប់ដោះស្រាយទំនាស់ក្របបដោយប្រសិទ្ធភាពនៅក្នុង ក្រុមចម្រុះ :

១ កំណត់បញ្ហា

នៅពេលយើងមានទំនាស់នៅក្នុងក្រុមចម្រុះរបស់យើង ជាដំបូងយើងត្រូវកំណត់អំពី បុព្វហេតុជាបួនគល់របស់វាជាមុន។ ប្រសិនបើទំនាស់ពុំត្រូវបង្ហាញចេញមកដោយផ្ទាល់ទេ នោះ យើងត្រូវបង្កើនឱកាសដើម្បីពិភាក្សាបញ្ហាដោយបើកចំហ។ ការខកខានមិនបាន ដោះស្រាយបញ្ហាឱ្យបានហ្មត់ចត់ អាចនាំឱ្យមានទំនាស់កាន់តែធ្ងន់ធ្ងរថែមទៀត ហើយទី បំផុតនាំឱ្យខូចខាតដល់ក្រុមចម្រុះរបស់យើង។

កំណត់សំគាល់ :
ជាញឹកញយ ក្រុមចម្រុះត្រូវទទួលបានដោយសារសមាជិក មានអារម្មណ៍ទទួលបានការប្រយោជន៍ ការព្រមព្រៀង ឬ មិន ទទួលបានការសរសើរ។ ត្រូវផ្តល់វេនទទួលខុសត្រូវដឹកនាំដើម្បី បង្កើតឱ្យមានស្មារតីម្ចាស់ការក្នុងចំណោមសមាជិក។ ត្រូវចែក រំលែកកិត្តិយសទទួលបានដោយស្មើគ្នា។

២ ស្វែងរកដល់ប្រយោជន៍ និង សេចក្តីត្រូវការទៅវិញទៅមក

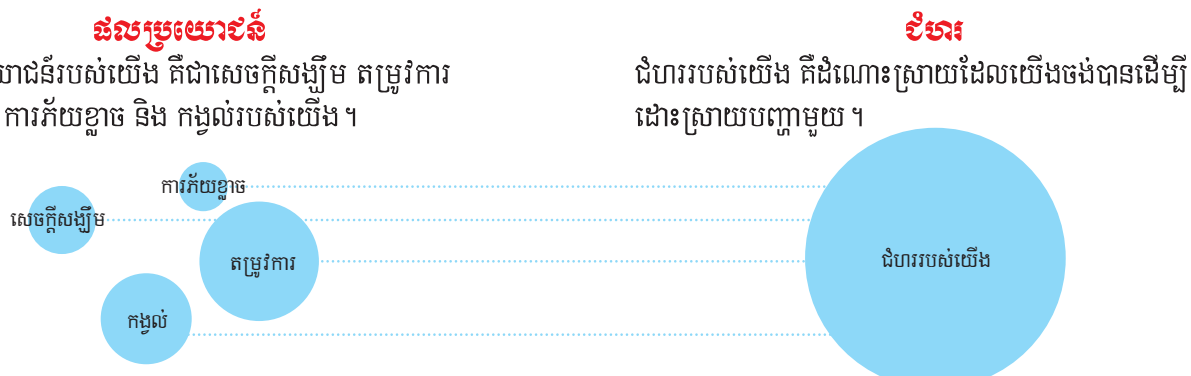
ក្នុងករណីជាច្រើន ទំនាស់កើតមានឡើងនៅពេលសមាជិកក្រុមចម្រុះនីមួយៗយល់ឃើញថាគ្មានគេស្តាប់ ឬ គោរពការព្រួយបារម្ភ របស់ខ្លួន។ យើងត្រូវធានាថាគ្រប់សមាជិកក្រុមចម្រុះទាំងអស់បានទទួលឱកាសស្មើគ្នាដើម្បីសំដែងមតិរបស់ខ្លួនដោយមិនគិតអំពីទំហំ ឥទ្ធិពល ការចូលរួម ចំណែក ឬ អំណាចឡើយ។ ទោះបីមានជំហរផ្ទុយគ្នាអំពីបញ្ហាផ្សេងៗក៏ដោយ ក៏សមាជិកអាចនឹងមានការភ្ញាក់ផ្អើលនៅពេលមើល ឃើញពិប្រយោជន៍ និង សេចក្តីត្រូវការទៅវិញទៅមកដែលអាចជួយបង្កើតជាគោលបំណងរួម និង ជម្រើសរួមសម្រាប់ដោះស្រាយទំនាស់។

៣ បង្កើតជម្រើសដំណោះស្រាយ

ក្រោយពីបានកំណត់ផលប្រយោជន៍ និង សេចក្តីត្រូវការប្រកបដោយស្មារតីជួយគ្នាទៅវិញទៅមកហើយ យើងអាចបង្កើតជម្រើស សម្រាប់ដោះស្រាយទំនាស់។ មានសមាជិកខ្លះ អាចនឹងមានការប្រកាន់យ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់អំពីគោលដៅរបស់ខ្លួនចំពោះបញ្ហា ហើយទាមទារឱ្យ ក្រុមចម្រុះទទួលយកវិធានការដែលខ្លួនលើកឡើង។ ចំណែកឯសមាជិកខ្លះទៀតអាចនឹងមិនយល់ស្របជាមួយដំណោះស្រាយដែលលើកឡើង មកនោះទេ ប៉ុន្តែពុំមានអារម្មណ៍ទំនាស់ខ្លាំងក្លាឡើយ។ ការស្វែងយល់អំពីដំណោះស្រាយទាំងឡាយចំពោះបញ្ហាមួយអាចត្រូវការពេលវេលា ច្រើន។

៤ បង្កើតឱ្យមានការព្រមព្រៀងមតិ

ការបង្កើតឱ្យមានការព្រមព្រៀងមតិ មានន័យថាបង្កើតឱ្យមានជាកិច្ចព្រមព្រៀងរវាងសមាជិកក្រុមចម្រុះ។ គេអាចសម្រេចការ នេះបានដោយការស្តាប់យ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់ ការដោះស្រាយការខ្វែងគំនិត ការស្វែងរកចំណុចសម្របសម្រួល និង ការអូសទាញឱ្យសមាជិក នីមួយៗជឿថានេះពិតជាដំណោះស្រាយដែលប្រើផលប្រយោជន៍ និង សេចក្តីត្រូវការដ៏ល្អបំផុតសម្រាប់ក្រុមចម្រុះ។

ការរៀបចំកិច្ចប្រជុំប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព

ការរៀបចំកិច្ចប្រជុំជាទៀងទាត់ ជាមធ្យោបាយដ៏ប្រសើរបំផុតមួយដើម្បីផ្តល់ព័ត៌មានដល់សមាជិកក្រុមចម្រុះ ផ្តល់ឱកាសឱ្យគេចូលរួម និង លើកទឹកចិត្តឱ្យគេខំធ្វើការ។ គឺនៅអំឡុងពេលប្រជុំនេះហើយដែលគេត្រូវលើកបញ្ហាមកពិភាក្សា និង ធ្វើសេចក្តីសម្រេច។ ការប្រជុំដែលមានប្រសិទ្ធភាពត្រូវមានប្រធានអង្គប្រជុំម្នាក់ អ្នកកត់ត្រាកំណត់ហេតុម្នាក់ និង របៀបវារៈ។ ដើម្បីជួយយើងក្នុងការធ្វើសេចក្តីសម្រេចលំបាកៗ និង ស្មុគស្មាញ យើងអាចប្រើប្រាស់ជំនាញអ្នកសម្របសម្រួល។

ប្រធានអង្គប្រជុំ

ប្រធានអង្គប្រជុំ គឺជាអ្នកទទួលខុសត្រូវដឹកនាំអង្គប្រជុំ។ គាត់ជាអ្នកធានាឱ្យអ្នកចូលរួមទាំងអស់គោរពវិន័យនៃអង្គប្រជុំ និង អនុវត្តតាមរបៀបវារៈ។ ក្នុងនាមជាអ្នកដឹកនាំអង្គប្រជុំ ប្រធានអង្គប្រជុំត្រូវធ្វើជាគំរូអនុវត្តគោលការណ៍នៃការស្តាប់យ៉ាងសកម្ម ដោយគោរពនូវការចូលរួមចំណែករបស់សមាជិកទាំងអស់។

អ្នកកត់ត្រាកំណត់ហេតុអង្គប្រជុំ

អ្នកកត់ត្រាកំណត់ហេតុអង្គប្រជុំ ត្រូវកត់ត្រាវត្តមាន ប្រធានបទដែលបានពិភាក្សា និង សេចក្តីសម្រេចដែលបានធ្វើឡើងនៅក្នុងអង្គប្រជុំ។ ការប្រជុំដែលទទួលជោគជ័យ តែងតែចាប់ផ្តើមដោយការពិនិត្យឡើងវិញ និង អនុម័តទៅលើកំណត់ហេតុនៃអង្គប្រជុំកន្លងទៅ។

របៀបវារៈ

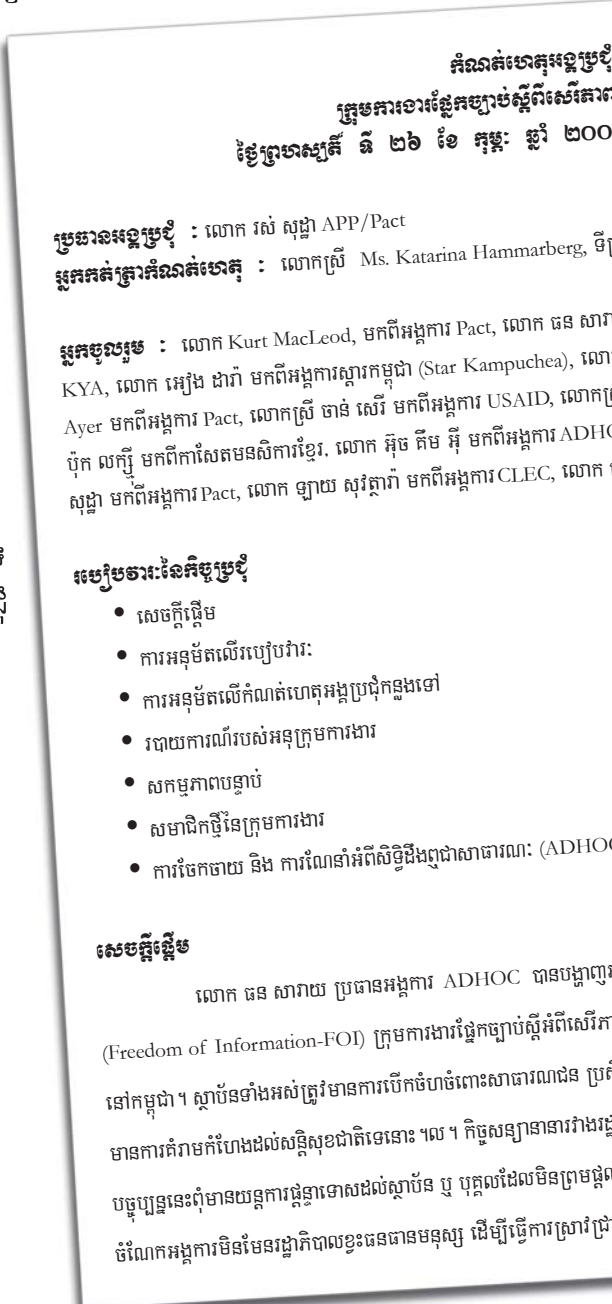
របៀបវារៈ គឺជាកាលវិភាគសម្រាប់អង្គប្រជុំដែលរៀបរាប់អំពីប្រធានបទសំខាន់ៗដែលត្រូវពិភាក្សា។ របៀបវារៈត្រូវចែកជូនដល់សមាជិកទាំងអស់មុនពេលប្រជុំហើយត្រូវបញ្ចូលចំណុចដូចខាងក្រោមនេះ :

- ម៉ោងចាប់ផ្តើម និង ចប់នៃអង្គប្រជុំ
- ទីកន្លែងប្រជុំ
- ចំណងជើងប្រធានបទ (មិនលើសពី ៥) ភ្ជាប់ដោយវាក្យខ័ណ្ឌខ្លីៗ និងយាយអំពីចំណងជើងនីមួយៗ។
- កំណត់រយៈពេលសម្រាប់របៀបវារៈនីមួយៗ។ ត្រូវគោរពរយៈពេលដែលបានកំណត់នោះ !
- បញ្ជាក់អំពីអ្នកចូលរួមណាដែលត្រូវដឹកនាំពិភាក្សាប្រធានបទនីមួយៗ

កំណត់សម្គាល់ :

អ្នកសម្របសម្រួល មានតួនាទីជាអន្តរការីមិនលំអៀង ដែលជួយយើងឈានទៅសម្រេចការព្រមព្រៀងមតិ។ អ្នកសម្របសម្រួលក៏អាចជួយយើងដើម្បី :

- កំណត់ការធ្វើសេចក្តីសម្រេច
- ណែនាំក្រុមចម្រុះឆ្លងកាត់ដំណាក់កាលផ្សេងៗឈានទៅសម្រេចការព្រមព្រៀងគ្នា។
- ផ្តោតទៅលើការពិភាក្សា និង ទាញសេចក្តីសន្និដ្ឋាន
- ធានាអោយគ្រប់សមាជិកទាំងអស់មានឱកាសស្តីគ្នា ដើម្បីបញ្ចេញមតិ។

ការធ្វើសេចក្តីសម្រេច

ការធ្វើសេចក្តីសម្រេចជាក្រុម គឺជាជំនាញដ៏សំខាន់មួយក្នុងការធ្វើការក្នុងក្រុមចម្រុះ។ ប្រសិនបើមានសមាជិកក្នុងក្រុមចម្រុះរបស់យើងមានអារម្មណ៍ថា គេព្រងើយកន្តើយនឹងខ្លួននៅអំឡុងដំណើរការធ្វើសេចក្តីសម្រេចនោះ គេប្រហែលជាពុំសូវចូលរួម និង មានការលើកទឹកចិត្តទេ។ គ្រប់វិធីសាស្ត្រក្នុងការធ្វើសេចក្តីសម្រេចត្រូវលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការចូលរួម និង មានសមភាព។

ដំណើរការធ្វើសេចក្តីសម្រេចមានពីរប្រភេទសំខាន់ៗ គឺ ការបោះឆ្នោត និង ការព្រមព្រៀងមតិ។

ការបោះឆ្នោត

សមាជិកបង្កើតឱ្យមានជាបញ្ជីអាទិភាពសម្រាប់ជ្រើសរើស។ អាទិភាពណាទទួលបានសំឡេងឆ្នោតច្រើនជាងគេ នឹងត្រូវបានគេយកទៅអនុវត្ត។

ការព្រមព្រៀងមតិ

សមាជិកធ្វើការរួមគ្នា ដើម្បីឈានទៅរកការព្រមព្រៀងជាងកង្វះ។

ទោះបីការព្រមព្រៀងមតិអាចត្រូវការពេលវេលាច្រើនជាងការបោះឆ្នោតក៏ពិតមែន ក៏ការធ្វើសេចក្តីសម្រេចដែលសមាជិកទាំងអស់គាំទ្រ នឹងមានភាពងាយស្រួលក្នុងការអនុវត្តន៍។ យើងអាចបង្កើតឱ្យមានការព្រមព្រៀងមតិតាមរយៈការស្តាប់ដោយយកចិត្តទុកដាក់នូវគំនិត និង យោបល់របស់សមាជិកក្រុមចម្រុះរបស់យើង រួចបញ្ចូលគំនិតរបស់ពួកគេទៅក្នុងការធ្វើសេចក្តីសម្រេចដែលគ្រប់គ្នាអាចទទួលយកបាន។

ការបង្កើតអាទិភាព

ការបង្កើតអាទិភាព មានន័យថា ថ្លឹងថ្លែងគុណសម្បត្តិ គុណវិបត្តិ និង ផលវិបាកដែលអាចកើតមាននៃដំណោះស្រាយដែលលើកឡើងដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាមួយ។ ដំណោះស្រាយដែលមានគុណវិបត្តិតិចបំផុត និង ផ្តល់លទ្ធផលគួរជាទីពេញចិត្តបំផុត គឺជាដំណោះស្រាយដែលក្រុមចម្រុះរបស់យើងត្រូវយកទៅអនុវត្ត។

បញ្ជីផ្ទៀងផ្ទាត់ សម្រាប់រៀបចំវគ្គប្រជុំ

ខាងក្រោមនេះគឺជាចំណុចខ្លះៗដែលត្រូវចងចាំសម្រាប់កិច្ចប្រជុំក្រុមចម្រុះលើកក្រោយរបស់យើង :

មុនពេលប្រជុំ

- ជ្រើសរើសប្រធានវគ្គប្រជុំ
- ជ្រើសរើសទីតាំង និង ពេលវេលាសមស្របសម្រាប់ប្រជុំ
- រៀបចំរបៀបចរាចរ និង កំណត់ហេតុពីវគ្គប្រជុំមុន រួចបែកជូនដល់សមាជិកទាំងអស់
- អញ្ជើញសមាជិកទាំងអស់ឱ្យចូលរួម រួចតាមដានដើម្បីបញ្ជាក់វិធានការរបស់គេ

នៅអំឡុងពេលប្រជុំ

- ចាប់ផ្តើមវគ្គប្រជុំឱ្យបានលឿន និង បញ្ចប់ឱ្យបានឆាប់
- អនុវត្តតាមរបៀបចរាចរ
- លើកទឹកចិត្តឱ្យមានការពិភាក្សាជាប្រក្រប ប៉ុន្តែធ្វើឱ្យការពិភាក្សាខ្លីជាងការលើកឡើងរបស់អ្នក
- អនុវត្តកំណត់ហេតុប្រជុំសម្រាប់ដាក់សារឃ្លាទៅលើការសម្រេច និង អនុវត្តកិច្ចការសម្រេច
- ធ្វើជាគំរូ ដោយស្តាប់ បន្តិចបន្តួចនូវការអះអាងពីការលើកសរសើរ និង ទំនុកចិត្តទៅលើសមាជិក ២ ទទួលបានការគាំទ្រស្រប
- សង្ខេបការព្រមព្រៀងដែលបានសម្រេច និង បញ្ចប់វគ្គប្រជុំដោយមតិទូទៅ ឬ វិជ្ជមាន
- ជាក់ចំណុចដែលពុំទាន់ចប់នៅក្នុងរបៀបចរាចរ ប្រជុំលើកក្រោយ

ក្រោយពេលប្រជុំ

- សរសេរកំណត់ហេតុ និង បែកជូនដល់សមាជិកទាំងអស់ក្នុងរយៈពេល៣ថ្ងៃ
- តាមដានការធ្វើសេចក្តីសម្រេចនៅអំឡុងពេលប្រជុំ ២ ខាងឱ្យសមាជិកទាំងអស់យល់ និង អនុវត្តការទទួលខុសត្រូវរបស់ខ្លួន ២
- ទទួលស្គាល់ និង លើកសរសើរចំពោះការចង្អុលបង្ហាញ និង ទាន់ពេលវេលា ២

ការវាយតម្លៃលើក្រុមចម្រុះ

ក្រុមចម្រុះតែងតែមានការផ្លាស់ប្តូរក្នុងការឆ្លើយតបចំពោះអាទិភាពដែលមានការប្រែប្រួលរបស់សមាជិក និង ស្ថានភាពនយោបាយ ។ រៀងរាល់៦ខែ យើងត្រូវធ្វើការវាយតម្លៃលើក្រុមចម្រុះរបស់យើង ហើយសម្រេចថាតើត្រូវការឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរអ្វីខ្លះ ដើម្បីរក្សាឱ្យក្រុមចម្រុះរបស់យើងរឹងមាំ និងមានប្រសិទ្ធភាព។ ខាងក្រោមនេះ ជាសំណួរគំរូខ្លះៗដែលត្រូវចោទសួរចំពោះក្រុមចម្រុះរបស់យើងនៅអំឡុងពេលវាយតម្លៃ ។

តើអ្វីជាផ្នែកដ៏លំបាកបំផុតក្នុងការអនុវត្តក្រុមចម្រុះ ?

តើអត្ថប្រយោជន៍នៃការចូលរួមក្រុមចម្រុះមានអ្វីខ្លះ ?

តើយើងអាចធ្វើអ្វីខ្លះឱ្យខុសប្លែកពីមុន ?

តើវិធីសាស្ត្រស្របសមណាមួយដែលយើងត្រូវធ្វើឱ្យបានល្អជាងមុន **សាធារណជន អ្នកធ្វើសេចក្តីសម្រេចខាងរដ្ឋាភិបាល អ្នកទទួលបានផល និង សមាជិកក្រុមចម្រុះ** ដដែលទៀតណាខ្លះ ដែលទទួលបានជោគជ័យលើសពីមុន និង តិចបំផុត ?

តើក្រុមចម្រុះរបស់យើងនាំឱ្យមានបំណងអារម្មណ៍ចំពោះបញ្ហា និង កសាងការគាំទ្រសម្រាប់គោលបំណងរួមនៃការតស៊ូមតិរបស់យើងដោយរបៀបណាខ្លះ ?

តើមានទំនាក់ទំនងណាខ្លះនៅក្នុងក្រុមចម្រុះរបស់យើងដែលពុំទាន់ដោះស្រាយ ?

តើទំនាក់ទំនងដែលពុំទាន់ដោះស្រាយនោះត្រូវលើកមកដោះស្រាយដោយរបៀបណា ?

ការតស៊ូមតិលើកម្ពុជា

នៅខែមេសា ឆ្នាំ២០០៤នេះ ក្រុមចម្រុះដែលមានសមាជិកចំនួន ១៨ រូប ហៅថា ក្រុមចម្រុះប្រឆាំងនឹងការជួញដូរផ្លូវភេទទៅលើកុមារនៅកម្ពុជា (Coalition to Address Sexual Exploitation of Children in Cambodia) បានរៀបចំដំណើរការស្រាវជ្រាវប្រចាំបីខែ នៅទូទាំងប្រទេសកម្ពុជា ដើម្បីទាក់ទាញចំណាប់អារម្មណ៍ទៅលើបញ្ហាការជួញដូរកុមារ ។ សកម្មភាពរួមមាន ការសំដែងល្ខោន សិក្ខាសាលា ការដើរជាកូន និង សិក្ខាសាលាអនុវត្តជាក់ស្តែង និង កង្កែបភាសាជាតិក្រុម ។

រូបថត : កូនរថយន្ត Cosecam ដំណើរការស្រាវជ្រាវទៅកាន់ស្រុកស៊ីសុផុន តាមផ្លូវជាតិលេខ ៥ ។

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

ក្រុមចម្រុះដែលរៀបចំបានល្អ មានលក្ខណៈចម្រុះ គឺជាមធ្យោបាយតស៊ូមតិដ៏មានប្រសិទ្ធភាពដែលមិនត្រូវឱ្យភ្លើង។ ការចែករំលែកព័ត៌មាន គំនិតយោបល់ និង ធនធាន មិនត្រឹមតែធ្វើឱ្យការងារតស៊ូមតិមានភាពងាយស្រួលប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែក៏បង្កើនលទ្ធភាពទទួលបានជោគជ័យផងដែរ។ សង្ឃឹមថាជំនាញ និង បច្ចេកទេសដែលអ្នកបានរៀនសូត្រពីសៀវភៅនេះ នឹងជួយអ្នកក្នុងការកសាង និង ថែរក្សាក្រុមចម្រុះឱ្យមានភាពរឹងមាំ និង ទាក់ទាញអ្នកកាន់អំណាចឱ្យអនុវត្តគោលដៅតស៊ូមតិរបស់យើងជាពុំខាន ។

នៅក្នុងសៀវភៅបន្ទាប់របស់យើងដែលមានចំណងជើងថា "ការតស៊ូមតិតាមរយៈសេវាកម្មច្បាប់" លោក-លោកស្រីនឹងបានរៀនសូត្រអំពីប្រព័ន្ធច្បាប់ និង ស្វែងយល់អំពីយុទ្ធសាស្ត្រស្របច្បាប់នានា ដែលនឹងជួយជំរុញគោលបំណងយុទ្ធសាស្ត្រតស៊ូមតិរបស់យើង ។

“ឈ្នះខ្លួនឯង ប្រសើរជាងឈ្នះអ្នកដទៃ”

ព្រះពុទ្ធ

សន្ទនាក្រុម

ជនផ្តាច់ការ

បុគ្គលមានឥទ្ធិពល ឬ សិទ្ធិអំណាចគ្មានដែនកំណត់ដែលតែងតែធ្វើសេចក្តីសម្រេចជំនួសគេជានិច្ច ។

សម្ព័ន្ធភាព

សមាគមនៃមនុស្ស ក្រុម អង្គការ ឬ ជាតិ ផ្អែកទៅតាមទំនាក់ទំនងរយៈពេលខ្លី ដើម្បីសម្រេចគោលបំណងជាក់លាក់ ហើយតូចចង្អៀត ។

ការព្រមព្រៀងមតិ

មតិ ឬ ការសម្រេច ធ្វើឡើងដោយមនុស្សមួយក្រុម ។

ទំនុកចិត្ត

ភាពដែលគួរឱ្យជឿជាក់ ឬ ទុកចិត្ត ។

ផ្ទេរការកិច្ច

ប្រគល់ ឬ ផ្ទេរអំណាច សិទ្ធិ ឬ ការទទួលខុសត្រូវទៅបុគ្គល ឬ ក្រុមមួយទៀត ។

ជំហរ

ដំណោះស្រាយដែលគេចង់បាន ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាមួយ ។

បណ្តាញ

មនុស្ស ឬ អង្គការមួយក្រុម ដែលមានចំណាប់អារម្មណ៍ ឬ កង្វល់ស្រដៀងគ្នាក្នុងការចែករំលែកព័ត៌មាន និង គំនិតយោបល់ ។

ឯកសារយោង

សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែមអំពីប្រធានបទទាំងនេះ សូមអាន :

Advocacy for Immunization:

Global Alliance for Vaccines and Immunizations (2001)

UNESCO/APC Multimedia Training Kit

Search for Common Ground

<http://www.itrainonline.org/>

ACT UP: Civil Disobedience Training

<http://www.actupny.org>

Mind Tools

<http://www.mindtools.com>

Good Practice Participate

Office for the Community & Voluntary Sector

<http://www.goodpracticeparticipate.govt.nz>

New Product Development Solutions

<http://www.npd-solutions.com>

Advocacy Tools and Guidelines: Promoting Policy Change

Sofia Sprechman and Emily Pelton, CARE (2001)

<http://www.careusa.org/getinvolved/advocacy/tools.asp>

